

WYROK
z dnia 27 września 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Przemysław Dzierżędzki

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2016 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 września 2016 r. przez wykonawcę **LBM sp. z o.o. w Bydgoszczy**

w postępowaniu prowadzonym przez **Sąd Okręgowy w Siedlcach**

przy udziale wykonawcy **AK.**, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą **AK.**, **Starpol Meble w Puławach**, zgłaszającej przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża **LBM sp. z o.o. w Bydgoszczy** i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15.000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **LBM sp. z o.o. w Bydgoszczy** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2. zasądza od **LBM sp. z o.o. w Bydgoszczy** na rzecz **Sądu Okręgowego w Siedlcach** kwotę **3.600 zł 00 gr** (słownie: trzech tysięcy sześciuset złotych zero groszy), stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Siedlcach**.

Przewodniczący:

1

Uzasadnienie

Zamawiający – Sąd Okręgowy w Siedlcach – prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2164), zwanej dalej „ustawą Pzp”, którego przedmiotem jest „dostawa i montaż mebli w obiekcie Sądu Rejonowego w Siedlcach”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 3 czerwca 2016 r., nr 2016/S 106-189113.

7 września 2016 r. zamawiający zawiadomił wykonawcę **LBM sp. z o.o. w Bydgoszczy**, zwanego dalej „odwołującym”, o odrzuceniu oferty odwołującego oraz o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez wykonawcę **AK.**, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą **AK.**, **Starpol Meble w Puławach**, zwaną dalej „przystępującym”.

Wobec czynności odrzucenia złożonej przez siebie oferty odwołujący wniósł 14 września 2016 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2, art. 25 ust 1 pkt 2, art. 26 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ustawy Pzp przez odrzucenie oferty odwołującego wskutek stwierdzenia, iż treść oferty nie odpowiada treści SIWZ poprzez uznanie złożonych kart katalogowych w formie opisów i rysunków w postępowaniu za treść oferty podczas gdy dokument ten został przez zamawiającego w SIWZ wyraźnie i wyłącznie przewidziany jako jedynie dokument na potwierdzenie, iż oferowany przedmiot umowy spełnia warunki

przedmiotowe.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu:

- 1) unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz unieważnienie odrzucenia oferty odwołującego,
- 2) powtórzenia czynności oceny ofert, przy jednoczesnym nakazaniu zamawiającemu, uprzedniego wezwania odwołującego do wyjaśnienia i/lub uzupełnienia dokumentów w trybie art. 26 ust. 3 i 4 ustawy Pzp, przy uwzględnieniu oferty odwołującego za niepodlegającą odrzuceniu,
- 3) powtórzenia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu odwołania odwołujący podniósł, że zgodnie z treścią SIWZ przygotowaną przez zamawiającego, w punkcie VIII SIWZ zatytułowanym „wykaz oświadczeń i dokumentów, jakie mają dostarczyć wykonawcy w celu potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu”, w jego podpunkcie 10 przedmiotowe karty

2

katalogowe wymienione są jako dokumenty na potwierdzenie spełnienia przez oferowane meble wymagań określonych przez zamawiającego. Sam więc zamawiający wyraźnie zaznaczył, iż są to dokumenty, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp a te winne podlegać procedurze uzupełniania, o której mowa w art. 26 tej ustawy. Rozporządzenie, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy Pzp, w jego § 6 pomimo iż wyliczenie w nim zawarte jest tylko przykładowe, wymienia opis i rysunki w kategorii dokumentów przedmiotowych. Przedmiotowa omyłka wbrew twierdzeniom zamawiającego nie znalazła się w treści oferty a jedynie w jednym z dokumentów przedmiotowych podlegających uzupełnieniu co implikowało konieczność uprzedniego wezwania do złożenia wyjaśnień i do przedstawienia skorygowanego dokumentu. Dopiero w przypadku braku odpowiedniej reakcji na wezwanie i/lub niewłaściwe uzupełnienie dokumentów zamawiający byłby uprawniony do odrzucenia oferty.

Odwołujący wywodził, że karty katalogowe zawierają błędy, gdyż zawarte w nich informacje w sposób omyłkowo przedstawiają poprzedni w zestawieniu mebel, jednym słowem omyłkowo dublują one opis mebla zawarty w karcie katalogowej (w przypadku stołu SB2A jest to stół z karty SB1A a szafa SZ2 szafę SZ1D) tak naprawdę dwa razy kartę katalogową podciągając pod ten sam element zamówienia. Omyłka ta jest dość oczywista jeżeli kolejno porównać przedmiotowe karty. Zamawiający przy tym nie może z góry zakładać, iż wyłącznie taki był zaoferowany przez wykonawcę mebel. Biorąc pod uwagę specyfikę produkcji mebli należy przy tym podkreślić możliwość w ramach danego systemu meblowego tego samego producenta szerokich możliwości przy zachowaniu tożsamości stylu i ogólnego wrażenia dopasowania niektórych elementów zgodnie z zamówieniem i ich przedstawienia w formie kart katalogowych czy projektów/rysunków. Odwołujący argumentował także, że odmawiając wezwania do uzupełnienia zamawiający postawił go w gorszej sytuacji niż podmiot, który nie złożył karty katalogowej a który musiałby zostać bezwzględnie w takiej sytuacji wezwany do uzupełnienia bez ryzyka a priori zarzutu niezgodności treści jego oferty z SIWZ, czym naruszono art. 7 ustawy Pzp.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania. W odpowiedzi, jak również w trakcie rozprawy, przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, zachowując termin ustawowy oraz wskazując interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść zamawiającego zgłosił przystąpienie wykonawca A.K., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą A.K., Starpol Meble w Puławach. Wniosła o oddalenie odwołania. Złożyła pismo procesowe, w którym przedstawiła uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

3

Uwzględniając całość dokumentacji z przedmiotowego postępowania, w tym w szczególności: protokół postępowania, ogłoszenie o zamówieniu, postanowienia specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ), ofertę złożoną przez odwołującego, zawiadomienie zamawiającego o odrzuceniu oferty odwołującego i

wyborze oferty najkorzystniejszej, odwołanie, zgłoszenie przystąpienie, odpowiedź na odwołanie, pismo procesowe przystępującego jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron złożone w trakcie posiedzenia i rozprawy, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

W pierwszej kolejności ustalono, że odwołanie nie zawiera braków formalnych oraz został uiszczony od niego wpis. Nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego z zastosowaniem przepisów ustawy Pzp wymaganych przy procedurze, której wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp.

W dalszej kolejności Izba stwierdziła, że wypełnione zostały przesłanki dla wniesienia odwołania określone w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, tj. posiadanie przez odwołującego interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Oferta odwołującego została odrzucona, zaś w świetle kryteriów oceny ofert była korzystniejszą od oferty wybranej. Odwołujący domagał się nakazania zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i unieważnienia czynności odrzucenia własnej oferty. Ustalenie, że zamawiający z naruszeniem przepisów ustawy Pzp odrzucił ofertę odwołującego skutkowałoby koniecznością nakazania zamawiającemu unieważnienia takiej czynności, czego efektem może być wybór oferty odwołującego, jako najkorzystniejszej. Powyższe wyczerpuje dyspozycję art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Ustalono, że przedmiotem zamówienia jest „dostawa i montaż mebli w obiekcie Sądu Rejonowego w Siedlcach”.

W pkt II 2 SIWZ zamawiający wskazał, że szczegółowy opis przedmiotu zamówienia został określony w załączniku nr 1 do SIWZ. W załączniku nr 1 do SIWZ zamawiający wymagał dostarczenia m.in. stołu gabinetowego oznaczonego symbolem SB2A oraz szafy aktowej oznaczonej symbolem SZ2. Jak wynikało z załącznika nr 1 do SIWZ stół gabinetowy SB2A miał być posadowiony *na 6 nogach. Cztery nogi rozmieszczone standardowo/skrajnie.*

4

Dwie nogi środkowe, odsunięte od dłuższej krawędzi blatu na odległość około 250 mm (...). Z kolei szafa aktowa SZ2 musiała zawierać m.in. 5 półek, dzielących przestrzeń na 6 części, mieszczących 6 rzędów stojących segregatorów.

Ustalono także, że do upływu terminu składania ofert ofertę złożył m.in. odwołujący. Odwołujący w formularzu ofertowym w pkt 1 oświadczył, że oferowane meble są zgodne z wymaganiami zamawiającego określonymi w SIWZ. W pkt 9 ppkt 12 formularza ofertowego odwołujący oświadczył, że integralną część oferty stanowią m.in. karty katalogowe.

Do oferty odwołujący karty katalogowe. Na s. 42 znajdowała się karta katalogowa stołu SB2A, producenta ZPH Lumar, modelu systemu mebli biurowych Leszek, o wymiarach 2400 x 800 x 375 mm. W opisie stołu wskazano m.in., że stół zawiera stelaż stalowy, złożony z dwóch par nóg, połączonych pod blatem dwiema podłużnicami. Z kolei na s. 63 oferty znajdowała się karta katalogowa Szady aktowej SZ2, producenta ZPH Lumar, modelu systemu mebli biurowych Leszek. W opisie szafy wskazano m.in. iż jest to szafa z 2 półkami, dzielącymi przestrzeń na 3 części, mieszczącymi 3 rzędy stojących segregatorów.

Ustalono także, że zamawiający pismem z dnia 7 września 2016 r. zawiadomił odwołującego o odrzuceniu złożonej przez odwołującego oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. W uzasadnieniu faktycznym zamawiający wskazał, że *treść oferty nie odpowiada treści SIWZ. W opisie przedmiotu zamówienia zamawiający wymagał, aby:*

- 1) stół SB2A był posadowiony na sześciu nogach (cztery nogi rozmieszczone standardowo skrajnie oraz dwie nogi środkowe). Wykonawca zaoferował stół posadowiony na czterech nogach skrajnych,*
- 2) szafa SZ2 była wyposażona w pięć półek. Wykonawca zaoferował szafę SZ2 wyposażoną tylko w dwie półki.*

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny wynikający z treści SIWZ nie był sporny pomiędzy stronami. W załączniku nr 1 do SIWZ zamawiający jednoznacznie wymagał dostarczenia m.in. stołu SB2A, posadowionego na sześciu nogach, a także szafy aktowej SZ2 wyposażonej w pięć półek. Jeżeli zaś chodzi o ofertę odwołującego to wprawdzie złożył on w formularzu ofertowym oświadczenie, że oferuje meble zgodne z SIWZ. Jednocześnie jednak wskazał, że integralną częścią oferty są karty katalogowe. Natomiast z kart katalogowych wynikało, że w przypadku stołu SB2A ma być on posadowiony na 4 nogach, zaś szafa aktowa Z2 ma

5

posiadać jedynie 2 półki. Nie ulegało również wątpliwości, że zamawiający w SIWZ określił, że żąda kart katalogowych mebli w celu potwierdzenia, że spełniają one wymagania określone w SIWZ. Powyższe stwierdzenia pozwalały na przyjęcie, iż zamawiający kwalifikował ww. karty jako tzw. dokumenty przedmiotowe w rozumieniu art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. Taka kwalifikacja tych dokumentów pozwala zaś, aby w razie ich niezłożenia lub złożenia dokumentów obarczonych błędami, zamawiający wezwał do ich uzupełnienia w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp.

Uszło jednak uwadze odwołującego, że w świetle art. 87 ust. 1 zd. 2 ustawy Pzp, *niedopuszczalne jest prowadzenie między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści*. Przywołany przepis statuuje generalną zasadę niezmienności treści oferty po upływie terminu składania ofert. Zakaz ten jest również gwarancją przestrzegania w postępowaniu zasady równego traktowania wykonawców, którzy mają prawo oczekiwać, że zamawiający będzie oceniał dokumenty składane przez nich w tym samym czasie.

Jak wskazuje się w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, *zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości stoją na przeszkodzie negocjacom między instytucją zamawiającą a oferentem w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w związku z czym co do zasady oferta nie może być modyfikowana po jej złożeniu, ani z inicjatywy instytucji zamawiającej, ani oferenta. Z tego względu instytucja zamawiająca nie może żądać wyjaśnień od oferenta, którego ofertę uważa za niejasną lub niezgodną ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia*. Trybunał zaznaczył jednak, że art. 2 dyrektywy 2004/18 nie stoi na przeszkodzie poprawieniu lub uzupełnieniu szczegółów oferty, zwłaszcza jeżeli w sposób oczywisty wymaga ona niewielkiego wyjaśnienia lub poprawienia oczywistych błędów materialnych. Trybunał określił szereg wymagań, jakie towarzyszą możliwości zwrócenia się do oferenta na piśmie o wyjaśnienie oferty. Po pierwsze, żądanie wyjaśnienia oferty, które może mieć miejsce dopiero po zapoznaniu się przez instytucję zamawiającą ze wszystkimi ofertami, należy skierować bez różnicy do wszystkich oferentów znajdujących się w podobnej sytuacji. Następnie, żądanie musi dotyczyć wszystkich elementów oferty wymagających wyjaśnienia. Ponadto żądanie to nie może prowadzić do rezultatu porównywalnego w istocie do przedstawienia przez oferenta nowej oferty. Wreszcie generalnie rzecz biorąc, korzystając z możliwości zwrócenia się do oferentów o wyjaśnienie ofert, instytucja zamawiająca ma obowiązek traktować oferentów w sposób równy i lojalny, tak by żądania wyjaśnień nie można było uznać po zakończeniu procedury wyboru ofert i w świetle jego wyniku za nieuzasadnione bardziej lub mniej korzystne traktowanie oferenta lub oferentów, do których zażądanie takie skierowano. W orzecznictwie wskazano także, że wskazany artykuł nie sprzeciwia się również temu, by w ustawodawstwie krajowym istniał taki przepis (...), wedle

6

którego zasadniczo instytucja zamawiająca może na piśmie zażądać od kandydatów udzielenia wyjaśnień w przedmiocie oferty, nie żądając jednak i nie przyjmując jakiegokolwiek zmiany oferty (*por. wyrok TS UE z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie C 599/10 oraz wyrok TS UE z dnia 10 października 2013 r. w sprawie C-336/12*).

Z przytoczonych fragmentów orzeczeń TS UE wynikało w sposób jednoznaczny, że jedynie na zasadzie wyjątku, w szczególnych sytuacjach i pod znacznymi rygorami, możliwe jest dokonywanie wyjaśnień niejasnych elementów oferty czy prostowanie drobnych błędów, ale pod warunkiem, że nie prowadzi to do wytworzenia nowej treści oferty po terminie składania ofert jednakowym dla wszystkich wykonawców. Zdaniem Izby uwzględnienie

stanowiska odwołującego prowadziłoby do konieczności przyjęcia przez zamawiającego nowej oferty. W ofercie tej odwołujący musiałby zaoferować zamawiającemu inny stół SB2A posadowiony na 6 nogach (w miejsce stołu wyposażonego w 4 nogi) i nową szafę SZ2 wyposażoną w 5 półek (zamiast szafy z 2 półkami). Powyższe zaś nastąpiłoby po upływie terminu składania ofert i w sytuacji gdy odwołującemu znana jest już treść ofert złożonych przez konkurentów. Dopuszczenie takiej możliwości z pewnością zatem naruszyłoby zakaz zmiany treści oferty wynikający z art. 87 ust. 1 ustawy Pzp i godziłoby w zasadę równego traktowania wykonawców (art. 7 ust. 1 ustawy Pzp).

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem odwołującego, jakoby karty katalogowe nie identyfikowały treści złożonej przez niego oferty. Uszło uwadze odwołującego, że w rozdziale VIII pkt 10 SIWZ zamawiający wyraźnie wskazał, że należy złożyć nie jakiegokolwiek karty katalogowe ale karty katalogowe dla „oferowanych mebli”. W dalszej części postanowienia zamawiający wyraźnie informował, że karta ma zawierać rysunek lub zdjęcie „proponowanego” mebla. Zamawiający zastrzegł także, że karta ma zawierać szczegóły pozwalające zweryfikować, czy „proponowany” mebel odpowiada wymaganiom SIWZ. Zatem zamawiający trzykrotnie zwracał uwagę na konieczność przedstawienia kart katalogowych dla asortymentu oferowanego przez wykonawcę. Nie może zatem obecnie odwołujący wywodzić, że karty katalogowe nie identyfikują także przedmiotu jego oferty.

Jednocześnie odwołujący nie może się powoływać na ogólne oświadczenie z pkt 1 formularza oferty o zgodności oferowanego asortymentu z SIWZ, w sytuacji, gdy karty katalogowe uszczegóławiające przedmiot tej oferty temu przeczyły. Dostrzeżenia wymagało przy tym, że na s. 42 i 63 oferty odwołujący przedstawił karty katalogowe dla stołu i szafy istniejących i produkowanych na rynku, jednakże nie spełniających wymagań SIWZ.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę stwierdzono, że zamawiający zasadnie doszedł do przekonania, iż oferta odwołującego podlegała odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. Jak wynika z orzecznictwa TS UE zamawiający nie może żądać wyjaśnień lub uzupełnień oferty, które prowadziłyby do wytworzenia nowej oferty ani które naruszałyby zasadę równego traktowania wykonawców. Przy przyjęciu przeciwnego

7

stanowiska odwołujący mógłby złożyć nową ofertę po upływie terminu składania ofert. Wskutek tego z nieuzasadnionych powodów znalazłby się w sytuacji znacznie korzystniejszej od innych wykonawców, gdyż mógłby po zapoznaniu się z ofertami konkurentów zmieniać przedmiot oferowanego przez siebie asortymentu, co naruszałoby zasadę wynikającą z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.

Biorąc powyższe pod uwagę uznano, że zaskarżona czynność zamawiającego odpowiada prawu.

Zgodnie z przepisem art. 192 ust. 2 ustawy Pzp, Krajowa Izba Odwoławcza *uwzględnia odwołanie w sytuacji, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia*, co ze wskazanych wyżej względów nie miało miejsca w analizowanej sprawie.

Stosownie do art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, *o oddaleniu odwołania lub jego uwzględnieniu Izba orzeka w wyroku. W pozostałych przypadkach Izba wydaje postanowienie*. Orzeczenie Izby, o którym mowa w pkt 1 sentencji, miało charakter merytoryczny, gdyż odnosiło się do oddalenia odwołania. Z kolei orzeczenie Izby zawarte w pkt 2 sentencji miało charakter formalny, gdyż dotyczyło kosztów postępowania, a zatem było postanowieniem. O tym, że orzeczenie o kosztach zawarte w wyroku Izby jest postanowieniem przesądził Sąd Najwyższy w uchwale z 8 grudnia 2005 r. III CZP 109/05 (OSN 2006/11/182). Z powołanego przepisu art. 192 ust. 1 ustawy Pzp wynika zakaz wydawania przez Izbę orzeczenia o charakterze merytorycznym w innej formie aniżeli wyrok. Z uwagi zatem na zbieg w jednym orzeczeniu rozstrzygnięcia o charakterze merytorycznym i formalnym, całe orzeczenie musiało przybrać postać wyroku.

W konsekwencji, na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

Zgodnie z art. 192 ust. 9 ustawy Pzp, *w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego*. Z kolei

w świetle art. 192 ust. 10 ustawy Pzp, strony ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku, z zastrzeżeniem art. 186 ust. 6. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, reguła ponoszenia przez strony kosztów postępowania odwoławczego stosownie do wyników postępowania odwoławczego oznacza, że „obowiązuje w nim, analogicznie do procesu cywilnego, zasada odpowiedzialności za wynik procesu, według której koszty postępowania obciążają ostatecznie stronę „przegrywającą” sprawę (por. art.

8

98 § 1 k.p.c.)” Jarosław Jerzykowski, *Komentarz do art. 192 ustawy - Prawo zamówień publicznych*, w: Dzierżanowski W., Jerzykowski J., Stachowiak M. *Prawo zamówień publicznych. Komentarz, LEX, 2014, wydanie VI*. Ponieważ odpowiedzialność za wynik postępowania odwoławczego ponosił w całości odwołujący, to tę stronę postępowania Izba obciążyła w całości kosztami tego postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, o kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepis § 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238).

Izba uwzględniła koszty wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego w wysokości 3.600 zł, na podstawie rachunku złożonego do akt sprawy, stosownie do brzmienia § 5 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 3 pkt 2 lit. b przywoływanego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r.

Przewodniczący:

9